ప్రేమ పిచ్

ఈ వారం కథ

— బి. రవీందర్

నోటు పుస్తకాన్ని విలాసంగా పట్టుకొని క్లాస్ రూంలోకి ప్రవేశిస్తూనే అమ్మాయిల వైపు దృష్టి సారించాను. అక్కడ 'ఆమె' లేదు. అంటే ఈ రోజు ఏ పాఠాలు తలకెక్కవన్నమాట! 'పొలిటికల్ థాట్' రీడర్ ప్లేటో ఆదర్శ రాజ్యం గురించి వివరిస్తున్నాడు. నా మనసు మాత్రం సునీతతో నా భవిష్యత్ జీవితాన్ని ఈస్ట్‌మన్ కలర్లో ఊహించేస్తోంది. వేరే విషయం గురించి ఆలోచిస్తూనే పాఠం వింటున్నట్లు ఫీలింగ్స్ పెట్టడం గొప్ప కళే కదూ! హేట్సాఫ్ రాజా! ఈ కళకు నోబుల్ ప్రైజ్ ఇవ్వాలని స్వీడిష్ వాళ్ళకి రికమెండ్ చేస్తే!... మొదటి గ్రహీతను నేనే!! అంత ప్రైజ్ మనీ ఏం చెయ్యాలబ్బా? ఆ డబ్బుతో సునీతను పువ్వుల్లో పెట్టి చూసుకుంటాను.

"ఎక్స్‌క్యూజ్ మీ సర్!..."

అందరి కళ్ళూ డోర్స్ వేపు. నా గుండె, 'వన్ బాల్ రిక్వైర్డ్ వన్ రన్ టు విన్'లో ఆఖరి పరుగుతీసే క్రికెటర్‌లా కొట్టుకుంటోంది. సునీతను చూడగానే ప్రతిరోజులాగే ఐదుగురికి మనసులోనే కృతజ్ఞతలు సమర్పించుకున్నాను. అందులో నల్గురు మా ఇరువురి తల్లిదండ్రులు కాగా, మరో వ్యక్తి... నాకే మాత్రం ఇంటరెస్ట్ లేకున్నా పొలిటికల్ సైన్స్ ఎంట్రెన్స్ ఫాం తెప్పించి బలవంతంగా అప్లై చేయించిన ఆనందమూర్తి. థాంక్స్ ఎగైన్ ఆనంద్!

సునీతా!... పంజాబి డ్రెస్‌లో ఒద్దికగా ఉండే ఈ అమ్మాయిని మొదటిసారి చూడగానే అనుకున్నాను. ఏదో గొప్ప ప్రమాదం జరగబోతోంది అని! 'ప్రమాదాలు— ప్రథమ చికిత్స' గురించి ఆలోచిస్తుండగానే ప్రమాదం జరిగిపోయింది— ఆమెను చూడకుండా ఉండలేని దశకొచ్చేశాను. తరువాతి దశ ఏమీ? ప్యూపా?... పీపా?... ఛస్ వెధవ ఆలోచన... ఒక మంచి ఆలోచన చేయుము...

కేవలం కళ్ళతోనే నవ్వి నా మనసుని గజిబిజి చేయగల ఈ అమ్మాయిని పెళ్ళి చేసుకున్నాక ముద్దుగా ఏమని పిలవాలి? సునీతా?... సునీ... నీతా... నీతూ... ఫర్లేదు కాని, నీ తూసింగ్ కంటే అందంగా ఉంటుందే... ఆ... సన్నీ... వాహ్! నైస్ నేమ్. హమ్మయ్య! ఇప్పటికి మనసు కుదుటపడింది.

క్లాసు తొందరగా అయిందేంటి? ఈ గొంగళి పురుగుల్తో కలిసి నా సీతాకోక చిలుక క్యాంటీన్లోకి వెళుతుంది కాబోలు. అయితే నా కోతి మూకను కదల్చక తప్పదు.

"కమాన్ బోయ్స్...లెట్స్ హేవ్ టీ!..."

యూనివర్సిటీలో గేమ్స్ ప్రారంభమవుతున్నాయి. ఇంకో రెణ్ణెల్లయితే పరీక్షలైపోతాయి. ఇట్లానే మూగప్రేమను అభినయిస్తే... పరీక్షలయ్యాక దేవదాసు వాడి పారేసిన శాలువాను, నల్ల కుక్కపిల్లను, సీసాల్ని బదులు తెచ్చుకుని వేషంవెయ్యాల్సి ఉంటుంది. వాటితో పాటు 'క్యాన్సర్' కూడా ఇస్తారేమో... ఖర్మ! సునీత ఉద్దేశ్యాన్ని కనీసం సూచనప్రాయంగానైనా తెలుసుకోవాలి సూచనప్రాయమేమిటి... నీ బొంద... అటో ఇటో తేల్చుకో!...

సునీత నా ప్రేమనంగీకరించకపోతే... పోతే... పోరా ఇడియట్. ప్రేయసి లేని బతుకూ ఒక బతుకేనా?... సునీతా ఈజ్ యువర్ లైఫ్. ఇఫ్ షి డజంట్ ఆక్సెప్ట్ యూ... గోటు హెల్... నువ్వెట్లాగూ చస్తే నరకానికే పోతావురా పాపి!

ఛస్! వెధవ ఆలోచన!... బీ ఆప్టిమిస్టిక్ రాజా... బీ ఆప్టిమిస్టిక్! 'ధైర్యం వహించు, సునీతను సాధించు' వాహ్! స్లోగన్ బావుంది!

"సునీత గారూ..."

ఏంటీ అమ్మాయి మరీ భయం భయంగా చూస్తోంది. లాభంలేదు. ఈ పిరికి పిల్లకు ఫీలింగ్సేవి లేవు.

"టీ తాగుదాం రండి..." ఆహ్వానించాను.

"సారీ అండి! ఐదు గంటలవుతోంది. ఇంటికి వెళ్ళాలి. ఇంటి వద్ద ట్యూషన్ బ్యాచ్ నా కోసం ఎదురుచూస్తూ ఉంటుంది" అంది. నా గొంతులో క్రికెట్ బాల్ పడ్డట్టయ్యింది.

"ట్యూషన్ చెపుతారా మీరు?... కనీసం సంభాషణైనా పొడిగిద్దామని అడిగాను.

"అవును. ఈవినింగ్ అవర్స్‌లో ఒక బ్యాచ్... మార్నింగ్ అవర్స్‌లో ఒక బ్యాచ్." ఆమె కంఠంలో బెరుకు కాస్త తగ్గింది. నేనేమీ మాట్లాడలేదు. మొదటి ప్రయత్నమే ఇట్లా బెడిసికొట్టింది.

బహుశా నా మొహంలోని నిరాశను గమనించిందేమో...

"మిమ్మల్ని డిసప్పాయింట్ చేసినట్టున్నాను. క్యాంటీన్‌కు పదండి." అంటూ దారి తీసింది.

"మరి మీ ట్యూషన్?..." ఆనందంతో గొంతు పూడుకుపోవడమంటే ఇదేనేమో! పూడిక తీసేదెవరో?

సమాధానంగా నవ్వి ముందుక్కదిలింది. ఆమె పక్కన నడుస్తూ విశ్వవిజేతలా ఫీలయ్యాను. ఎస్! ఐయామ్ ది కాంకరర్!

పూర్తిగా మబ్బులు నిండిన బూడిదరంగు ఆకాశం... ఈమె చూపులాంటి చల్లటి గాలి... వెచ్చటి టీ... యూకలిప్టస్ చెట్ల క్రింద నేను... నా పక్కన నా కలల రూపం!

"క్రికెట్ టోర్నమెంట్‌లో పాల్గొనాలనుకుంటున్నాను. చూడ్డానికి తప్పనిసరిగా మీరు రావాలి. మీరు వస్తానంటేనే నా పేరు టీమ్‌కు ఇస్తాను. లేకపోతే లేదు..." అని ధైర్యంచేసి అన్నాను. శహబాష్ రాజా! కంఠంలో కాస్త వణుకు తడబాటు వుందిగాని మొత్తం బట్టీపట్టినట్లే చెప్పావ్. గుడ్ పెరఫామెన్స్!!

"నాకు వీలుకాదేమో...అయినా మన క్లాస్‌మేట్స్ అందరూ వస్తానన్నారు. రాణి కూడా వస్తానంది" అంది. చివరి మాటతో నా మొహం మరింత ముడుచుకుపోయింది. రాణి నామీద కాస్త ఎక్కువ ఆసక్తి చూపుతుందనేది క్లాసులో అందరికీ తెలిసిన విషయమే అయినప్పటికీ, సునీత కూడా నన్ను ఆమెతో కలిపివేయడం బాధ కలిగించింది.

అందుకే విసురుగా అన్నాను.

"మీ ఇష్టం...వీలుంటేనే రండి. కాని ఒక విషయం మాత్రం గుర్తుంచుకోండి. నేను స్ఫూర్తిపొందేది మీ నుండి మాత్రమే. కనీసం ఎంకరేజ్ చేయడానికి మొహమాటం కోసమైనా రావచ్చుగా. మీరేమీ రాణిలాగా చప్పట్లు, ఈలలు వేయనక్కరలేదు. మీ ఉనికి చాలు, స్ఫూర్తినివ్వడానికి..." అనేసి పరిగెత్తుకుంటూ రూంకి వచ్చేశాను.

విచిత్రమైన లోకంలో పడిపోయాను. ఎవ్వరితో ఏమీ మాట్లాడబుద్ధికాదు. ఆమెతో కలిసి నడిచిన క్షణాల్ని...మాట్లాడిన మాటల్ని గుర్తుచేసుకుంటూ...ఇట్లాగే ఉండిపోతే ఎంత బావుంది!

ఎవరూ డిస్టర్బ్ చెయ్యకుండా 'కోమా'లోకి వెళ్ళిపోగలిగితే ఎంత అదృష్టవంతుణ్ణి!!

తెల్లవారి లేవగానే సునీతకు చిన్న ఉత్తరం రాశాను.

డియర్ సునీతా!

గోదావరి ఒడ్డున మారుమూల ఊర్లో పుట్టి పెరిగిన పల్లెటూరివాణ్ణి. అందుకే సభ్యతా...భావాన్ని అందంగా వ్యక్తపరచడం లాంటివి తెలీవు. ఈ ఉత్తరం మీకు బాధకలిగిస్తే క్షమించండి.

మొన్న మొన్నటివరకు గోదావరి అంటే చాలా ఇష్టపడేవాణ్ణి. ఎంతగా అంటే...నా ప్రాణం కంటే ఎక్కువగా!

కాని ఇప్పుడు?...

సునీతను ఇష్టపడుతున్నాను. ఎంతగా అంటే... నా ప్రాణంకన్నా గోదావరికన్నా మిన్నగా! (ఇక మీ పేరు తరువాత మరే అమ్మాయి పేరు రాదు. ఐ యాం ష్యూర్ ఎబౌట్) మీరు లేని నా భవిష్యత్ జీవితాన్ని ఊహించడం కష్టంగా ఉంది.

జీవితాంతం మీ సాహచర్యం కోరుతున్నాను. మీ అభిప్రాయమేంటో తెలీదు. మీకు అభ్యంతరం లేకపోతే, నా ప్రతిపాదనను అంగీకరిస్తే ఈ రోజు సాయంత్రం గ్రౌండ్‌కు రోజ్ కలర్ చూడీదార్ వేసుకురండి. ఎదురుచూస్తుంటాను.

మీ
రాజా

క్లాసైన తరువాత వణుకుతున్న చేతుల్తో ఉత్తరాన్ని ఆమెకు అందించాను. ఆమె మొహంలో ఏమాత్రం ఆశ్చర్యం లేకపోవడం వింతగా అనిపించింది.

సాయంకాలం....

నీరెండ గీతాల్ని ఆలపిస్తున్న నీలి ఆకాశం...వెలుతురు పిట్ట...ఎక్కడ్నుంచో వినిపిస్తున్న ముఖేష్ పాట...ఏవీ...ఏవీ నన్ను సంతోష పెట్టడంలేదు. భలే టెన్షన్‌గా ఉంది.

మా కెప్టెన్ టాస్ గెలిచాడు.

మరి నేను నా జీవితాన్ని గెలుస్తానా? గ్రౌండ్ నలువైపులా చూశాను. సునీత జాడలేదు.

ఓపెనింగ్ బ్యాట్స్‌మెన్‌గా నేనూ, రమేష్ వెళ్ళాం. నా దృష్టీ మనసూ అంతా ఫీల్డ్ బయట నిల్చున్న గుంపువైపే!

గ్రీన్ కలర్ మ్యాట్...రోజ్ కలర్ బాల్...మళ్ళీ అటూ ఇటూ చూశాను. ఇంకా రాలేదు. కార్క్ బాల్ కంటే భారమైపోయింది హృదయం.

మొదటి బాల్ డిఫెన్స్ ఆడాను. రెండో బాల్ ఆన్ సైడ్ వేశాడు. జస్ట్ కట్ చేశాను. ఫోర్ రన్స్... మా టీం స్కోర్ ఓపెన్ అయ్యింది. చప్పట్ల జోరు మొదలైంది. ఓవర్ పూర్తి కావడంతో నాన్‌స్ట్రైకింగ్ సైడ్ వెళ్ళాను. మా క్లాస్‌మేట్స్ ఇంకా స్పష్టంగా కనిపిస్తున్నప్పుడు

దూరంగా పరిచయమైన ఆకారం నడిచివస్తోంది. నిటారుగా నుంచొని తలకాస్త పైకెత్తి క్యాప్ సర్దుకుంటూ కళ్ళు చికిలించి చూశాను.

అదే నడక...

ఆమె...ఆమె...సునీత. ఓహ్ గాడ్! ఆమె సునీత కాకుండా వుంటే ఎంత బావుంటుంది.

షి రెఫ్యూజ్డ్ మై ప్రపోజల్.

తెల్లబోయిన నా మొహంలాంటి తెల్ల చుడీదార్‌లో సునీతా! కొంపతీసి నాకేమీ అకస్మాత్తుగా కలర్ బ్లైండ్‌నెస్ రాలేదుకదా? మళ్ళీ చూశాను. మళ్ళీ చూశాను. ఆమె రోజ్ కలర్ పంజాబీ వేసుకోలేదు. షి వేర్ వైట్ పంజాబీ అండ్ డిస్ట్రాయిడ్ మై డ్రీమ్స్.

"రన్...రాజా...రన్..." అరుస్తూ నా వైపుకు పరిగెత్తుకు వస్తున్న రమేశ్! నత్తనడకలాంటి నా పరుగు. అసలేమైంది నాకు క్రీజ్ చేరుకో కమాన్ రన్, లాభంలేదు రాజా! నీ ఒంట్లోని రక్తం ఫ్రీజ్ అయ్యింది.

"ఎం పైర్!!" ఫీల్డర్ల అరుపులు.

రనౌట్! రాజా రనౌట్! ఎస్.రియల్లీ ఐయాం ఔట్. ఆటలోనూ, జీవితంలోనూ ఓడిపోయాను.

ఎందుకనో సునీత నన్ను యాక్సెప్ట్ చేస్తుందని అనుకునేవాణ్ణి. ఎందుకా ఓవర్ కాన్ఫిడెన్స్? ఏమో... నేను తిరస్కరించబడ్డాను. ఇంకేం మిగిలివుంది నా జీవితానికి? తలవంచుకుని వస్తున్న నాకు ఒక కుర్రాడు పరిగెత్తుకువచ్చి ఒక కాగితం అందించిపోయాడు.

నిరాసక్తంగానే విప్పాను.

'రాజా'!

కొన్ని భావాల్ని వ్యక్తపరచడం కష్టం...మీ ప్రతిపాదనను నా అదృష్టంగా భావిస్తున్నాను. డియర్ మై సోల్ ఐయాం బిలీవింగ్ యూ అండ్ యువర్ లవ్. ఐ లవ్ యూ టూ.

మీ
సునీత.

నోట్:— రోజ్ కలర్ చుడీదార్లు నాకు లేకపోవడంతో మీ కోర్కె తీర్చలేకపోయాను. ఫ్రెండ్స్‌ను అడుగుదామంటే మనసొప్పలేదు. అపురూపమైన ఈ భావాన్ని, బదులడుక్కున్న డ్రెస్‌తో వ్యక్తపరచడం ఇష్టం లేకపోయింది. సారీ! ట్యూషన్ డబ్బులు రాగానే రోజ్ కలర్ డ్రెస్ కొనుక్కుంటాను. అంతవరకూ వెయిట్.

ఆనందంతో ఉక్కిరిబిక్కిరవుతూ, స్పిన్ అవుతున్న గుండెను చిక్కబట్టుకుని సునీత వైపు చూస్తూ చేతులూపాను.

ఎదురుగా నెక్స్ట్ బ్యాట్స్‌మ్యాన్ నారాయణ ప్యాడ్స్ కట్టుకుని వస్తున్నాడు.

"బ్యాడ్‌లక్ రాజా! డోంట్ ఫీల్ వర్రీ" అన్నాడు రనౌట్ అయినందుకు సానుభూతి కురిపిస్తూ.

బదులుగా గాలిలోకి గెంతుతూ అరుస్తూ చెప్పాను. **"I was defeated in the game. But I won the life."** **అవును. ఆటలో ఓడిపోయాన్నేను. కాని జీవితంలో గెలిచాను!**

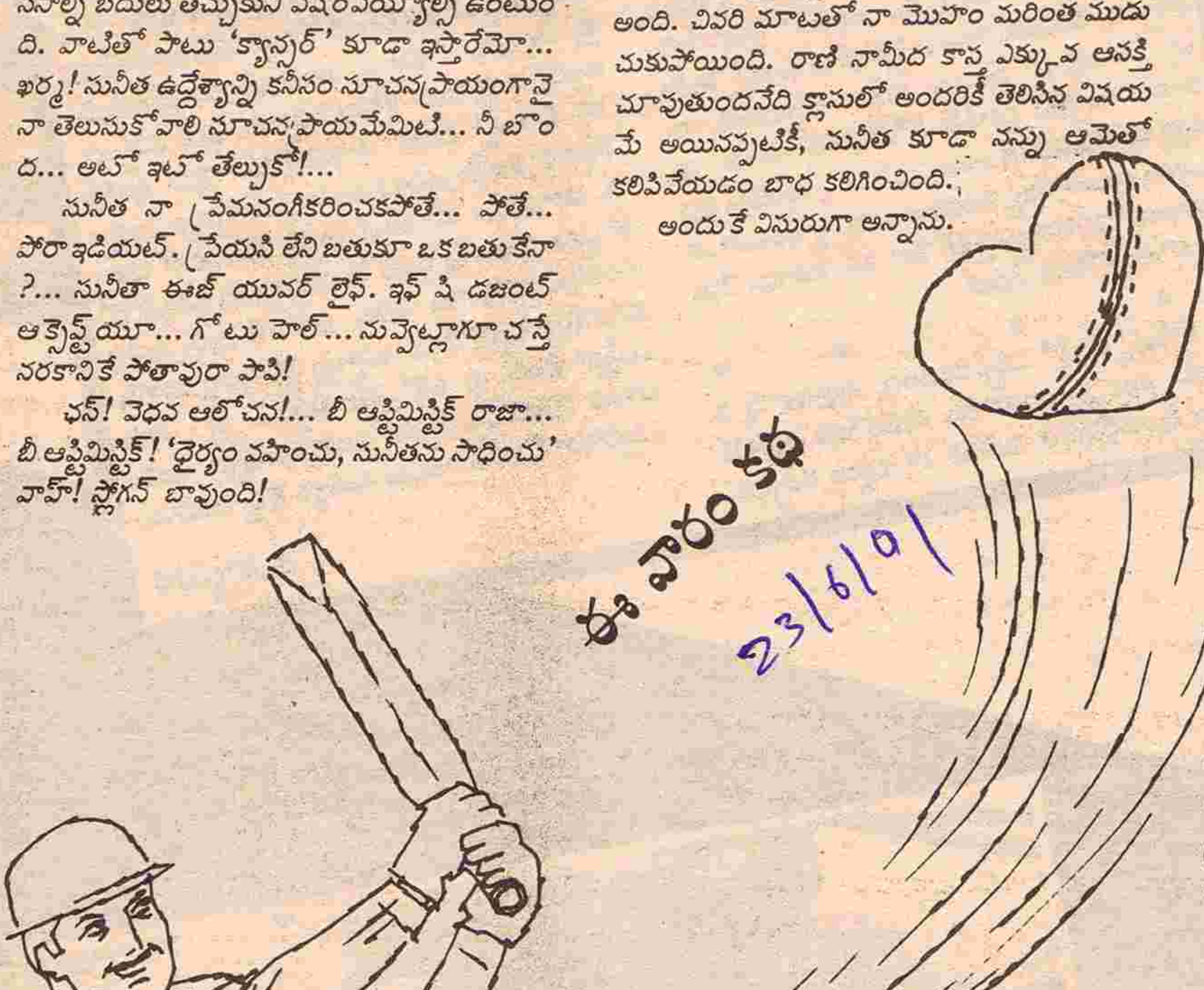

23/6/91